

L'home d'origami - Joan Carreras

L'home d'origami, de Joan Carreras (Barcelona, 1962), compleix els tres requisits que es poden exigir a una novel·la. En primer lloc, la llengua llisca sense xerrics ni escarafalls. En segon lloc, el muntatge sembla el millor possible: el material narratiu no se situa en una previsible successió cronològica, sinó que les històries que semblen independents acaben ensamblant-se amb una elegància enèrgica que recorda els guions dels germans Coen. En tercer lloc, l'autor aborda els temes més difícils: l'amor i la mort, sí, el desamor i l'agonia també, i d'altres tan arduos com el sadomasoquisme i els abusos a infants.

Si bé els personatges del llibre malden per trobar el seu camí, n'hi ha uns quants –la majoria de gènere masculí– que busquen refugis que els estalviïn afrontar els fets. La fugida dels compromisos amorosos i paternals és una de les constants, que ja trobàvem en llibres anteriors. El lector connecta els fils quan descobreix que un dels personatges és un escapista professional, especialitzat a escapolir-se no només de llocs tancats, sinó també de les responsabilitats que contrau al llarg dels anys. Si a la novel·la *Qui va matar el Floquet de Neu*, el goril·la albi era un mite situat a mig camí entre la nostàlgia i la sordidesa, a *L'home d'origami* la màgia hi té un paper semblant.

El protagonista del llibre és un escriptor que ha creat un personatge esquemàtic que ha fet fortuna, i que, a banda de permetre-li prosperar, li facilita una màscara darrere la qual ocultar-se. Després d'una experiència que l'acara a ell mateix, l'escriptor s'adona que ha d'escriure sobre “un home sol que no sap estimar i a qui ja se li fa tard per aprendre'n”. Aquest és l'home d'origami: fet de plecs i replecs, concentrat en si mateix, ofereix una figura bella i fràgil, artística i vulnerable.

Joan Carreras manté el seu ritme d'una novel·la cada cinc anys. Tenint en compte que cada llibre supera l'anterior, només és qüestió de temps que la seva obra faci el salt qualitatiu i trobi la recepció que es mereix.